Tylko do użytku służbowego.

DODATEK

do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok III. | Warszawa, dnia 3 czerwca 1930 r. | Nr. 11.

TREŚĆ:

Komunikacja wewnętrzna osobowa.

Poz. 32. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/4/Rg/6686/30 z dnia 31 maja 1930 r. w sprawie zmian i uzupełnień do Taryfy osobowej i bagażowej kolei żelaznych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska, Część I.

Stosownie do rozporządzenia z dnia 31 maja 1930 r., ogłoszonego w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 19 pod poz. 178 wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1930 r. Dodatek I do Taryfy osobowej i bagażowej Część I, w którym ważniejsze zmiany i uzupełnienia są następujące:

do § 12. P. 3 tego §-u uzupełniono nowym ustępem lit. c), według którego podróżny nie jest obowiązany do dopłat w wypadkach, gdy zajął miejsce w klasie wyższej lub w pociągu o taryfie wyższej, o ile uprzedził o tem konduktora.

do § 17. Według nowego brzmienia pp. 1 i 2 jako bagaż uważa się przedmioty, zawarte w kufrach, koszach, walizach, trokach, pudłach i w innem opakowaniu, w którem to opakowaniu mogą być przewożone również i próbki towarów (p. 2) ust. lit. c). Podróżny może przeto zabrać jako przesyłkę bagażową wszelkiego rodzaju przedmioty, o ile one są zawarte w opakowaniu wyżej wyszczególnionem z zastrzeżeniem wyjątków podanych w następnych punktach tegoż §-u.

do § 18. W nowem brzmieniu p. 3 ujęto odmiennie wypadki, w których podróżny obowiązany jest do uiszczenia dopłaty oraz ustalono odmienne normy tych dopłat.

do § 52. Uzupełnienie do p. 3 daje kolei podstawę prawną do pobrania opłaty za wypełnienie listu ekspresowego.

do § 54. Według nowego brzmienia ust. lit. a) i b) do p. 3 ustalono odmienne zasady co do pobierania dopłat oraz odmienne normy dopłat analogiczne, jak przy bagażu (§ 18 R.P.O.).

Nowy § 57 daje nadawcom prawo obciążania zaliczeniem przesyłek ekspresowych.

Nowy § 58 daje nadawcom prawo do wprowadzania zmian (zleceń dodatkowych) w umowie o przewóz. Zmiany te ograniczają się do 4 wypadków podanych w p. 1 tegoż paragrafu.

Do § 59 (nowy 61) wprowadzono postanowienia analogiczne jak w Taryfie towarowej Część I A, dotyczące wypadków, w których kolej nie zawiadamia odbiorcy o przybyciu przesyłki, oraz przepisy, dotyczące upoważnienia przez odbiorcę osób trzecich do odbioru zawiadomień przesyłek oraz kwitowania z odbioru.

Zwraca się uwagę, że Tymczasowe Przepisy dla odprawy przesyłek ekspresowych będą ogłoszone w najbliższym czasie w Dodatku do Dz. T. i Z. K.; przepisy dotyczące postępowania przy zaliczeniach, zawarte są w Przepisach Rachunkowych dla kas biletowych, bagażowych i towarowych F. Nr. 8 ważnych od 1 kwietnia 1930 r.

Nr. III/4/Rg. 6686/30.

Komunikacja wewnętrzna towarowa.

Poz. 33. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/Ti/2/6200/30 z dnia 17 maja 1930 r. w sprawie stosowania taryf wyjątkowych do lub od stacyj, przy których znajdują się kopalnie, rafinerje, cukrownie, olejarnie, huty i t. p. zakłady przemysłowe.

Związki przemysłowe naftowo-rafineryjne, cukrownicze, hutnicze i inne często zwracają się do Ministerstwa Komunikacji z zażaleniem, że pomimo wprowadzonego (Dod. III) z ważnością od 1/II 1930 r. uzupełnienia do ogólnych warunków stosowania taryf wyjątkowych (w T. t. Cz. II/1 rozdz. V poz. 29 d 5), wyjaśniającego, że pod określeniem do lub od stacyj, przy których znajdują się kopalnie, rafinerje nafty, cukrownie, olejarnie, huty i t. p. zakłady należy rozumieć stacje P. K. P. lub stacje kolei prywatnych, wymienionych we Wstępie punkt. II—2 pod literą A, B i C, w których obszarze ciążenia znajdują się wymienione w taryfie wyjątkowej zakłady, bez względu na to, czy dowóz do tych stacyj uskuteczniony został drogą kołową, bocznicą, koleją wąskotorową, lub też prywatną koleją normalnotorową, pozostającą pod własnym zarządem,—tak stacje nadawcze, jak i stacje przeznaczenia, wzbraniają się stosować odnośne taryfy wyjątkowe, motywując to tem, że w „Wykazie odległości" w rubryce 9 (ograniczenia i t. p.), mającej charakter informacyjny, dotyczące stacje nie są narazie zaopatrzone w oznaczenia wszystkich zakładów przemysłowych przy nich istniejących.

Z uwagi na to, że w związku z rozwojem przemysłu to ten, to ów zakład często powstaje w obszarze ciążenia bądź tej bądź innej stacji kolejowej, a rychłe dostosowanie „Wykazu odległości" do potrzeb przemysłowych ze strony formalnej, lub technicznej jest niemożliwe, bo sporządzenie dododatku do wykazu potrzebuje dłuższego czasu, przeto niniejszem Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że brak wspomnianych wyżej oznaczeń przy stacjach w „Wykazie odległości" nie powinien być traktowany, jako powód do niestosowania odnośnej taryfy wyjątkowej, skoro stacja nadawcza posiada wiadomości o istnieniu danego zakładu przemysłowego w obszarze jej ciążenia po myśli wskazanego uzupełnienia do pk. 29 d 5 taryfy.

A że od stacyj przeznaczenia, odpowiedzialnych za prawidłowe zastosowanie taryf i opłat przewozowych, niemożliwem jest wymagać, aby o istnieniu powstałych zakładów przemysłowych przy stacjach nadawczych były niezwłocznie poinformowane, przeto celem ułatwienia i zabezpieczenia wymagań kontrolnych, stacja nadawcza, do czasu należytego uzupełnienia rubryki 9 „Wykazu", powinna w listach przewozowych klijentów stwierdzać istnienie w obszarze jej ciążenia odpowiedniego zakładu przemysłowego drogą stosownego napisu, zatwierdzonego stemplem i podpisem urzędu stacyjnego.

Potwierdza się jednocześnie konieczność niezwłocznego komunikowania przez stacje przynależnym Dyrekcjom okręgowym o wszelkich większych przemysłowych zakładach, powstających w obszarze ich ciążenia, zaś Dyrekcjom—podawania tychże wiadomości Ministerstwu Komunikacji dla ewentualnego i możliwie rychłego uzupełnienia rubryki 9 „Wykazu".

Nr. III/Ti/2/6200/30.

Drukarnia Państwowa. Nr. 51446. 3.6.30. 5.500.